

DE POSTRIJDER

Men schrijft in

te Tongeren, bij M. COLLÉE, uitgever
& eigenaar van dit blad, groote Markt,
n° 51.

De Postrijder verschijnt 's dinsdags,
's donderdags & zaterdag.

DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement

binnen de stad, 7 fr. per jaar.

buiten de stad, 8 fr.

Een blad afzonderlijk, 15 centimen.

Aankondigingen, 15 centimen per
drukregel.

De personen die hun abonne-
ment aan den Postrijder
nog niet betaald hebben,
worden vriendelijk verzocht ons het bedrag
er van te doen toekomen. Zij die de ge-
legenheid niet hebben op ons bureel te komen
betalen, zullen eene kwittantie door middel
der brievenpost ontvangen.

TONGEREN, DEN 16 FEBRUARI.

Een der laagste en onrechtvaardigste be-
schuldgingen, die de liberale drukpers tegen
de katholieken en vooral tegen de priesters
uitbraakt, is dat zij de onwetendheid bemin-
nen en bevorderen.

Een der grootste plichten van de priesters
en de katholieken is, de werkingen dier
drukkers te bevechten in aanzien der talrijke
en ongelukkige slachtoffers die zij maakt.

En inderdaad, hoe groot is het getal niet
van hen, die eene goede katholieke opvoeding
ontvingen en die door het lezen van slechte
bladen en geschriften op den dwaalweg
kwamen? hoeveel duizenden zijn er niet die
door verderfelijke lezingen weldra al verach-
ten wat godsdienst hun tot nu toe had doen
eerbiedigen; die geene kerk meer binnen-
traden, die priesters en katholieken bespotten
en helaas! maar al te dikwijls eindigden met
niets meer te verlangen dan baldadig,
wulpsch en zinnelijk genot?

En de priesters en de katholieken, die
door het beletten dier slechte lezingen, zoo-
veel kwaads willen voorkomen, doen die niet
eenen heiligen plicht, een werk van christe-
lijke liefdadigheid!

Verre misgrijpen zich de heer Bara en
zijne liberatistische vrienden; indien slechte
lezingen de bron zijn van vele dwalingen,
zoo zijn de goede lezingen de opwekking
der goedezedelijke en christelijke gevoelens.

Eene algemeene vergadering van katholieken,
den 11 Januari laatstleden te Leuven vereenigd,
benoemde een Middel-Bestuur, dat belast werd
met het inrichten van het Werk der Goede Druk-
pers en van het verspreiden der katholieke gazetten
geheel het land door.

Dit bestuur wendt zich nu tot alle ware katho-
lieken om het welgelukken van dit zoo belangrijk
werk te verzekeren, en alzoo de goddeloosde
drukkers, die dagelijks stouter en stouter wordt,
krachtadig te bestrijden.

Het is niet genoeg, zegt Mgr. Lachat, de door-
luchtige banneling van Soleure, de slechte
drukkers te bevechten, men moet zelfs trachten
haren val te bewerken, en de goede drukpers
ondersteunen met al de middelen, die God ons
ter hand stelt.

Het hoofdloot, door het Middel-Bestuur beoogd,
is het inrichten van plaatselijke afdelingen; deze
als het noodig is ter hulp te komen; hun alle
mogelijke inlichtingen te geven; hen tot middel-
punt te dienen en zoo de eenheid der werking te
waarborgen.

BINNENLAND.

Men schrijft uit Luik:

Donderdag nacht hoorde een politie-agent eenen
plons in het water der Maas, nabij de Maasstrich-
terkaai, en bemerkte oogenblikkelijk daarna eene
vrouw, die spartelend, uitriep: « Mijn schoon-
broeder heeft mij in de Maas geworpen! » Alle
pogingen tot redden waren vruchteloos en de
ongelukkige verdween weldra in het water. Het
gerecht heeft een onderzoek ingesteld.

Op den spoortrein, die dinsdag namiddag
te 3 uren van Neuzen vertrokken was, werd nabij
de statie Puurs (België) een gewerschot gelost,
waardoor een der machinisten licht aan de wang
gevoerd werd. De politie heeft wel den indruk der
voetstappen en de plaats, waar de dader zijn ge-
weer heeft nedergezet, gevonden, doch heeft hem
zelve nog niet kunnen opsporen.

— Aan wie goesting heeft om te vliegen, zeggen
wij, dat de vliegmaschinen en ballons van De
Groof, den 18 dezer te Brugge verkocht worden.

BUITENLAND.

Frankrijk.

De parisijsche bladen hebben met veel ophof-
gesproken over de stoutheid van mej. Chinassi,
welke van haren ledigen tijd gebruik heeft gemaakt
om de leeuwen van Bidet te bezoeken. Het feit is
vroeger meer dan eens gebeurd. Onder Lodewijk
XIV wilde de maarschalkin de Noailles, die zegde
niet te zijn van de Maagd door haar bloedver-
wantschap met de heeren de Lévis, de weede der
wilde dieren tarten. Zij deed zich de kooi der

leeuwen in de menagerie van Versailles openen.
Deze dieren bleven verbaasd toen zij eene groote
vrouw in satijnen kleed bij zich zagen komen. Hun
instinct waarschuwde ze, zegt mevr. de Créqui,
dat zij niet veel vet zouden gehad hebben aan
eene zoo drooge oude vrouw, zoo goed beschermd
door dertig ellen dikke zijde. Zij geuwend voor
haar en lieten haar buiten gaan zooals zij gekomen
was.

Spanje.

IN HET NOORDEN VAN SPANJE.

(Carlistische Tijdingen).

Officieele carlistische berichten, gedagteekend
Tolosa 8 februari, verhalen de laatste voorvallen
in Guipuzcoa als volgt:

» General Egana heeft general Lomo te Elcano
verrast en de Alfonsisten gedwongen in groote
wanorde achteruit te trekken.

» General Lomo werd opvolgens uit alle zijne
posities op de hoogten van Garate verjaagd, trok
met zijn legerkorps terug over den Oriá en keerde
terug binnen Hermanie, nadat hij groot gevaar ge-
loopen had zelve in handen der Carlisten te vallen.

» Hij liet in de macht der overwinnaars achter:
eene groote hoeveelheid munitie en geweren.

» De alfonsistische troepen hebben eenen storm-
loop gewaagd tegen Andoain, maar werden met
de bajonet terug geworpen.

» Zij zijn naar San Sebastian teruggekeerd.

TERUG NAAR MADRID.

Don Alfonso is reeds op weg, terug naar
Madrid.

Tot loon zijner dapperheid, die bestaat in het
bijwonen van eene neêrslag zijner troepen, heeft
hij het grootkruis der militaire orde van San
Ferdinand ontvangen, uit handen van admiraal
Espanero.

Het speelt den ouden samenzweerder tegen het
gezag van koningin Isabella, dat hij om gezond-
heidsrede niet te peerd kon stijgen, om als
eerste soldaat deel te maken van het eskort.

De tweede ontvangst te Logono, was even geest-
driftig als de eerste, zegt de telegraaf van Madrid.
Het volk had talrijke ereproopen en zeegezegen
opgericht, langs de straten waardoor de stoet
heentrok.

Er werden talrijke kronen naar den soeverein
geworpen en witte duiven losgelaten, als verkon-
digers der intrede van den koning aller Spanjaar-
den.

Gisteren, 10 februari, is don Alfonso naar Mi-
randa en Burgos vertrokken, in gezelschap van
markies de Molino, welke den koning te gemoet
ging tot Castejon.

General Jovellar is in den avond van 9 februari
rechtstreeks naar Madrid vertrokken, ten einde
alles tot de tweede ontvangst van don Alfonso
XII in de hoofdstad van Spanje gereed te maken.

DE VELDSLAG VAN LORCA.

De volgende brief aan den Cuartel Read bevat
het verhaal van den veldslag van Lorca en zal on-
getwijfeld met belangstelling gelezen worden:

Abaruzza, 4 februari.

In de jaarboeken der zegeprelen van het konink-
lijk leger, mag de schitterendste van den geheelen
veldtocht aangegeekend worden, namelijk deze
welke gistera behaald werd op de velden van
Lascar en Lorca.

Het Alfonsistisch leger, in vervoering gebracht
door zijne gemakkelijke intrede binnen Pampeluna
— welke intrede strookte met het plan van aanval
onzer generaals — rukte ten getale van 20,000
man, onder bevel van Prima de Rivera, naar
Estella, en was ongetwijfeld overtuigd dat de vrees
of de ontmoediging zich had meester gemaakt
van onze soldaten, die nooit vastberadener of
kloekmoediger waren dan op het oogenblik,
waarop de vijand meende, dat zij gereed waren
om, bij het eerste kanonschot achteruit te wijken.

Op 2 februari werd de koning verwittigd, dat
een talrijk korps van het vijandelijke leger de
bovengevoemde dorpen bezet had, en gaf onmid-
dijk bevel, dat de troepen die de posities van
Garrascal bezeten — welke nooit waren aangetast
gewees — zich naar onze liniën van Estella
zouden richten, ten einde den verlangden veld-
slag te leveren.

Onze bataillons begaven zich naar het aangeduide
punt met eene wonderbare snelheid; geen man,
geen geweer, geene kardoes bleven achter, en in
den morgen van den 3, bevond het carlistisch
leger zich in de omstreken van Lascar en Lorca
gevestigd.

De koning steeg te peerd ten 7 uren 's morgens,
en ten 8 1/2 uren hield hij in het open veld raad
met de generaals Eillo en Mendiri. Don Carlos
hoorde de beweegreden van den minister van oor-
log en van den opperbevelhebber, die, ofschoon
de noodzakelijkheid van den vijand te verslaan,
erkennende, den dag van den veldslag wenschte
uit te stellen, opdat de zegepraal zekerder en be-
slissend zou zijn.

Volgens hetgeen ik heb kunnen nagaan, was de
koning niet van hetzelfde gevoelen als general
Mendiri, en beval hij dezen den aanval in den na-
middag te beginnen, aan zijn oordeel en voorzich-
tigheid de keus der troepen en de regeling der
krijgskundige bewegingen overlatende. General
Mendiri ontfing s' konings bevel, zooals een trouw

soldaat betaamt. Hij riep aanstonds verscheidene
brigade-generaals bij zich, en gaf hun zijne bevelen.
Deze oogenblikken moesten plechtig zijn voor den
koning en de bevelhebbers van het leger.

Voor de eerste maal zouden onze soldaten in
het open veld en met bloote borst strijden tegen den
vijand, die sterk verschanst lag in twee dorpen,
nauwelijks eenen halven kilometer van elkander
gelegen. De waarheid is, dat onze vrijwilligers
naar den strijd verlangden, en dat hun geestdrijf
en hunne liefde voor den koning mochten be-
schouwd worden als onderpanden van eene zekere
zegepraal; de onderneming bleef niettemin ont-
zaglijk.

Na afloop der voorloopige maatregelen begaf de
koning, vergezeld van den hertog van Parma,
generaal Eillo en zijnen staf, zich op eene hoogte,
op vier of vijf kilometers van het gevecht, van
waar hij het slagveld in zijne gansche uitgestrek-
theid kon beheerschen. Vandaar deed de koning
door zijne ordonnancie-officieren aan general Men-
diri verschillende beschikkingen mededeelen, waarna
hij met kalme het begin van den slag afwachtte.

Juist het kwart voor vier ure blaasde de guerillas
de opening van het vuur; de batterij rechts van
den koning en recht voor de aangevallene dorpen
geplaatst, antwoordde, en aanstonds rakte eene
uitgestrekte kromme linie, aangeduid door den
rook van het geweer, in draaiende beweging
op Lascar, dat door 3 of 6000 mannen verdedigd
werd.

Onder den invloed eener kortse geestdrijf
stortten onze bataillons op den vijand, die, wij
moeten hem dit recht laten wedervaren, zich dapper
verdedigde. Een regen van kogels viel neer op
onze heldhaftige vrijwilligers, zonder dat de dood
die hen bedreigde, iets anders te weeg bracht dan
de verduubeling van hunnen moed.

Twintig minuten waren verloopen. Het dorp
Lascar lag als begraven in eene dikke rookwolk,
en er heerschte eene doodsche stilte.

Een groot getal doden, drie kanons en eenige
gevangenen is de uitslag der inneming van Lascar.
Dit groot behaald voordeel voldeed echter den
geestdrijf onzer soldaten niet: zij rukten op naar
Lorca, en in eenige oogenblikken waren zij mees-
ter van de rotsen, die het dorp omringen; de
vijand, dit zieende, vluchte in wanorde naar de
huizen. Ten 8 ure 's avonds hielden onze bataillons
de alfonsistische troepen bijna omsingeld, en ik
ben nog niet bekend met den uitslag van dit laatste
gevecht.

Rond 8 uren bezocht de koning de gekwetsten
in het dorp Allez, en vertroostte zowel zijne
vijanden als zijne eigene soldaten. Terzelfde tijd
vielen eenige onzer troepen den hoogen bergtop
van San Cristobal aan. Het was een zonderling
schonwspel, in 't midden der duisternis, die menige
vlammen te zien, die elkaander kruisten in de
ruimte, evenals sterren, die van het ene punt
naar het andere vliegen.

Kortom, de veldslag van Lascar was de schitte-
rendste voor ons en de bloedigste voor den vijand
van den ganschen veldtocht. Aan den koning komt
de eerste eer van die zegepraal toe, want hij is het,
die den aanval heeft gewild en general Mendiri
heeft de overwinning behaald, dank aan zijne be-
kwaamheid en aan de onvergelykelijke juistheid
der bewegingen welke hij heeft bevolen.

De graaf van Caserte heeft bewezen, dat het
kruis van San-Ferdinand, hetwelk op zijne borst
prijkt, het verdiende loon is van zijn krijgstatent,
zijne werkzaamheid en zijne dapperheid; wat
aangaat den graaf van Bardi, in den veldslag van
gisteren, hebben zijne kalme en onversaagdheid,
zooals altijd op den eersten rang geschitterd.

Engeland.

De engelsche bladen brengen de tijding van de
dood van eenen fransch officier, wiens naam,
gemengd in de geschiedenis van het eerste keizer-
rijk, bij het tegenwoordig geslacht weinig gekend
was. Ridder Victor Marion de Gaja, generaal van
het fransch leger, was geboren te Castelnauary,
zijne jeugd ging voorbij te midden der tooneelen
van de onwetteling. In 1809 nam hij deel aan den
oorlog in Spanje, werd te Corugna gevangen ge-
nomen, naar Engeland overgebracht en de Vantage
geïnterneerd. Door eene ruiling van gevangenen
werd hij in vrijheid gesteld, dan nam hij, als
officier der lichte ruitery, deel aan den veldtocht
in Rusland, ging naar Moskou en was een der
weinigden die terug kwamen. Het paard welk hem
gedurende den ganschen veldtocht gevoerd had,
kwam insgelijks weder.

Op den aacht, die volgde op den grooten slag
van Leipzig, werd zijn regiment bij eene brug
geplaatst om den doortocht van het overwonnen
leger te beschermen, toen de keizer kwam, met
den wijsvinger over zijne wang krabbende, zooals
hij gewoon was wanneer hij in groote verlegenheid
was, en eenen weifelenden blik op de brug wierp.
Eensklaps verzamelde Gaja zijne mannen, baande
zich eenen doortocht door de vluchtelingen en
gelukte er in den keizer ongedeerd op den anderen
oever der rivier te doen komen. In 1817 trouwde
general Gaja met Mathilda, oudste dochter van
wijn lord Robert-Stephen Fitz-Gerald en kleindochter
van den eersten hertog van Leinster; zij
overleed in 1850. De oude krijgsmannoonde ver-
scheidene jaren te Pau, waar hij, gedurende de
ongelukken van Frankrijk, met prijsbaren ijver de
ellende zijner landgenooten lenigde; maar hij nam
geen deel aan de politieke gebeurtenissen.

Italië.

De katholieke bladen melden, dat de H. Vader
op 5 dezer alle Romeinsche pastoors en de vreemde
priesters, die de aanstaande vastenprediking in
Rome zullen houden, ten gehore ontvangen, en
hun zijn zegen op hun heilig dienstwerk geschou-
ken heeft; vooraf hield hij eene korte rede, waarin
hij hun op het liefderijkst vermaande « hun
priesterplicht getrouwelijk te vervullen, hetgeen
tegenwoordig des te noodzakelijker is, daar wij in
eenen tijd leven, dat het heidendom wel is waar
materieel geen tempel meer bezit, maar de god-
deloosheid hare tenten in ons midden heeft opge-
slagen en de allerechristeljkste katholieke bevolking
tot het heidendom tracht terug te voeren.»

Nadat Pius IX vervolgens nog eene deputatie
had ontvangen uit Segni (in het Valskergebergte)
daalde hij den trap af, welke uit 't Vaticaan naar
de H. Sacramentskapel voert, welke deuren jaren
lang gesloten waren, en betrad de St-Pieterskerk
voor de eerste maal sedert meer dan vier jaren.

Hij werd door vele kardinalen en andere prela-
ten vergezeld en aan de poort door het gansche
kapitel van St-Petrus ontvangen, met zijne aarts-
priesters, en den kardinaal Borromeo Arrese aan
het hoofd. Z. H. had eerst voor het H. Sacrament
en later aan het graf der apostelen, en bezichtigde
vervolgens de werken, welke in den loop der vier
laatste jaren in de St-Pieterskerk zijn verricht,
met name zijne beeltenis in mozaiek, hetwelk tot
herinnering aan zijn 25-jarig pontificaat boven het
baldakijn van het bronzen beeld van den H. Petrus
is geplaatst. Nadat hij hierop het gansche kapittel
tot den hand- en voetkus had toegelaten, keerde
hij langs denzelfden weg, welken hij gekomen
was, naar zijne vertrekken terug, terwijl hij den
langen en hoogen trap, tot vreugde van alle aan-
wezigen, zonder eenige hulp rustig beklom. Ten
einde demonstratiën te vermijden, was de Sint-
Pieterskerk, tijdens het bezoek, voor het publiek
gesloten.

Rusland.

Rusland wordt langzaam machtiger, breidt zijne
ijzeren wegen uit en groeit merklijk aan in
bevolking. Volgens alle waarschijnlijkheid zal het
in de volgende optelling, ten jare 1880, tot 90
millioen inwoners hebben. Nu zijn er reeds
85,851,287, tot velerlei erediensdien toebehoor-
ende. In de Grieksche-schismatische Kerk telt
men er 52,747,459

In de Roomsche-katholieke Kerk . . . 8,752,958
In de Protestantsche van allerlei soort. 4,212,558
In de Vereeniging van Mahomedanen. 7,216,583
In de Joodsche Synagogen . . . 2,746,791

Er zijn nog eenige afgodendienaars, ook Rotteliks
of afvalligen van de Staatkerk, Armeniers, enz.

Amerika.

In den Staat Bolivia gaat het niet plezierig toe.
Uit La Paz wordt van 24 december laatst gemeld,
dat door een verschrompelijk storm, vergezeld
van donderbuien, vele personen werden gedood,
en een aantal gebouwen beschadigd. In denzelfden
tijd ontstond eene omwenteling, die het volk nog
meer schrik aanjoeg, dan de storm. De militairen
riepen den heer Quentor tot president uit, en de
regerings-amtbenaren zochten daarop een goed
heenkomen. De troepen keken te diep in het glas,
en vuurden in de straten, rechts en links. Ver-
scheidene personen werden doodgeschoten, in de
stad heerscht een waar schrikbewind.

Politiek overzicht.

Uit Estella schrijft men van den 8 februari:
« De proclamatie van don Carlos verwekt overal
den grootsten geestdrijf, en de koning ontvangt
gelukwenschen van alle kanten over den schitte-
renden zegepraal van 3 dezer. »

« Het vuur onzer batterijen heeft nog den vijand
niet doen besluiten, zijne stellingen te verlaten en
eenen nieuwen strijd te aanvaarden. »

« Onder de krijgsgewangen Alfonsisten zijn er
twee luitenant-kolonels, een kapitein, twee luiten-
nants, 7 onderofficieren en 200 soldaten. Wij
hebben al den krijgsvorraad der regimenten van de
Austurië en van Valenzia, een geheel militair
muziekcorps, drie kanonnen met het materieel
luit gemaakt. De som van het veroverde geld is
ontzaglijk. »

De laatste tijding komt uit Dax, en draagt den
datum van 9 februari:

« Groote zegepraal van Raphaël Tristany, te
Pradet, op het bataillon van Tyo de Ceuta. »

« De Alfonsisten verloren 800 manschappen.
De geestdrijf is onbeschrijflijk. Bij den vijand zijn
vele overloopeningen. »

Frankrijk ziet nog het einde zijner beproevingen
niet. De heer de Broglie, de voornaamste bewerk-
er van de nu te Versailles zegerende politiek, is
welhaast de vruchten zijner tactiek plukken. Een
telegram uit Parijs meldt, dat in eenen raad, door
het kabinet gehouden, de ministers er op aange-
drongen hebben, om hun ontslag te doen aanvaar-
den. Maarschalk Mac-Mahon heeft de heer de
Broglie geroepen om hem te golasten een nieuw
bestuur samen te stellen. Tot heden toe is er nog
niets te Versailles nopens deze samenstelling be-
sloten. Na den heer de Broglie heeft maarschalk
Mac-Mahon nog de heeren Buffet en Depreye ge-
raadpleegd.